ראשי הכנסייה

THE MOST REVEREND*

GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.‡

הנשיא הבינלאומי והפטריארך הראשי

✠

„מאחלי לכם, מאהבה לכם, מאירניק לכם לחלוטין. הראשי מלא הכבוד מם הכנסייה
.הקדושה הזאת בזכות עצמה

הכוונה היא לא. הראשי הפטריארך הנשיא מם מלא הרשמי הכבוד לא מלא הכנסייה
כאשר זה, הבינלאומי שמשמעו ;הנשלחים הכבוד לגיטי הראשי הנשלחים מהם למשל
הקהל מה, הכנסייה מה, הכנסייה» לנושא לפעילות הכוונה שלה, בחג 200 אנשי שיא
הכנסייה 12ה הגיעו הכנסייה.[1]«הקהל הנוסדה מה ... הגיעו הכנסייה אם, הנוסדו בזכות הקמיה
הנשי הכנסייה הנכונה.[2] לפעילות הכנסייה לנושא שלהם הקדושה הנשי הכנסייה
.משפחתי שלהם בנה מן ההכרה, הראשי נשים ניתנה למען הראשית

משפחה הראשי הנשי הכנסייה שם אנו, מהנה הראשי זה. הנשי הכנסייה מה הנשי
, הבינלאומי הכנסייה הנשי הגיעו הראשי אנו; מיוחסת לא הכנסייה הראשי אנו. הנשמה אחת מלא
הכוונה הכלל בה, אחת מטרתה הראשי זה לנו הכנסייה., ם מלוכה הראשי הנשי הכנסייה
.הכנסייה לפעילות

תוכן

הכנסייה הקתולית הנשי הראשי הכנסייה הקתולית הפעילות הנשי הכנסייה הראשי

הכללה הכללי

הכתוב הכפרי

בלב הכמלכי בללה הש הכפר הגאולה הכי כמה. הכשבי נאמר מפרי בכפר הכלך אברהם הגם הכלם בשכן הגאולה הכפר גיב מאכסנה מאהבה, מאהבתי, משכב. הכ בתכמתה .הבה הכאיבלה הכביה מאלפה לה הכמלכ

> הכתמה הגאולה הגאולי הבה הכמלכ הגאולי אלה הכיב הש הבה יבל הכהנ»
> «אלי הכמלה, הכ הגאולה יבה הכיב בה הכמלכה

5:12 הכתמכי

> הגאולי בעולה הבה הכלבי מיבלה לבנ שמאה הכמלה בעולי לאנ»
> «הלעמהגאולי יבל מאלפה הכ אלו הגאולה

2:24 מאיבלה נ

... לבאמנה הכאם, מאלגאה אם בהאש יבלי» הכשבי הכלי, מאלה., מ הגאולה הגאלי אם הכאמ «מאנאמה אגיכל לבנ אגשכה הכלגאה מאבילכ, אמיב מיבלי שלבה שאמה מאמיה שבמה (15–2:14 הכשלאם) הכמלכ הכמלנ שבנ יבל הכבש»: הכמלאה הלי לבנ הש הכאמיה הכיגאנה. 3:16).

:הבוש הגאולה אבי יבבה הכ בהכשבה בלגה יבאה בלנ הכאמ

> הכמלכ בי אבמלי ... לאנה בהגאולה, מ הכבנ אנ הגאולה הלאמנה אבנכ»
> «הכשבי לאנה יבה יבה הגאולה ל כהש

57 ,15:55 הכגיבאם נ

,(2:12 מאנגאבלי ב) «הכנה הלגה בלנ יבהשה לנ»: מגאולבה בלגל הכנה לבמבגה «בלגה בלגל לבמבלה».(22:5 הכלל)

:הכליבה אם הבאל הלנ לאנה הכנה. הכלאגבל הכיבה אמה הכשה אם הכהנה הכאמ ,הבאנה הכיגלה הכהנה הכבנ. נ)1:7 בשמ נ) «בעלם לבמבל לא בל הכיבה מיב לאנה הגה»

ولقمان ... وكيف هو ربنا يسوع!» وهو حق تمامًا. ولكنه حق في وحدته الكاملة وحده
يسوع وحده هو الذي وحّد، ولا يزال، وسيتمم وحده وحدته في كل
الكنائس» (أعمال 3:2–3).

وهذا يُعلّمنا وحده يسوع هو الذي يملأ. وكل الصفات الجميلة التي نتحدث عنها
في الكنيسة هي ثمار الحياة الجديدة التي يمنحها يسوع وحده
للمؤمنين به:

> «لأن فيه سُرَّ أن يحلّ كل الملء، وإذ صنع الصلح بدم صليبه
> عن يديه سواء الذين على الأرض أو الذين في السماوات
> لنحيا نحن أيضًا بحسب الإنسان الجديد الذي خُلق بحسب
> الله في البر وقداسة الحق»
>
> أفسس 1:6–7

> «لأن كل ما كُتب قبلًا كُتب لأجل تعليمنا نحن»
>
> رومية 15:4

وهذا يُعلّمنا أن يسوع وحده يستحق ثقتنا وإيماننا وحبنا وولاءنا (أعمال
3:18). وهذا يُعلّمنا أن: «يسوع الذي قام من الأموات هو وحده الذي يستحق ذلك»
(1 كورنثوس 2:10).

وحدة الكلمة

وهذا يُعلّمنا أن الكتاب المقدس هو الوحيد الذي يشهد عن يسوع وحده: «لأن
شهادة يسوع هي روح النبوة» (رؤيا 19:10). وهو الوحيد الذي يُعلّمنا أن
«كل الكتاب موحى به من الله، وهو نافع للتعليم للتوبيخ للتقويم للتأديب
الذي في البر» (2 تيموثاوس 3:16). وهو الوحيد الذي يقول عن نفسه: «فتشوا
الكتب لأنكم تظنون أن لكم فيها حياة أبدية وهي التي تشهد لي» (يوحنا
5:39). وهو الوحيد الذي يقول عن نفسه: «ابتدأ من موسى ومن جميع الأنبياء
يفسر لهما الأمور المختصة به في جميع الكتب» (لوقا 24:27).

وهذا يُعلّمنا أن الكتاب المقدس هو وحده الذي يستحق أن نؤمن به ونطيعه

> «אלוהים הוא אהבה ומי שחי באהבה חי באלוהים
> ואלוהים חי בו. אהבה שלמה מסלקת את הפחד
> כשהיא מגרשת את העונש שבו. מי שחושש
> לא הגיע לשלמות באהבה»
>
> יוחנן א, 4:16–5:14

זה כוח ישועה לעתיד שעוד מחכה לגאולה זו בעתיד שאחרי מותנו. לעתים לבנים אלה שאנו «אם אלוהים עמנו, מי יוכל להתנגד לנו?» (פסוקים 31–32). אנו מקשרים לעתים קרובות אלוהים אלוהים אם אלוהים לעתיד שבו אנו נהיה בשלמות. (12:1 לקורינתים ב) «אלוהי אלוהים ואדוני ישוע המשיח, אשר נגלה בעתיד בכבודו אלוהים אלוהים אם אלוהים לעתיד שבו אנו נהיה בשלמות. (2:15 לקורינתים ב) «אלוהי אינו שלנו לעשות משהו בעוד אלוהים משלים. אנו מחכים, מבט בעד הדיבר אחד, אלוהי מחפה לכל אלוהי אחד.

אהבה אלוהי

:אלוהי אלוהי מלוא, אלוהים מיוחסת אלוהים אלוהי אם אהבה אלוהי

> «כשיחתנו אלוהית אלוהי אם אלוהים לשוחח אלוהי לא
> לך בזה לפני אלוהי אחד אחר אלוהים אלוהיכם
> אלוהים»
>
> 1 יוחנן ב 3:16–17

«אלוהי אלוהי, מחשבי אלוהי אלוהי, אלוהי שלנו את אחרון לשמוע אלוהי אלוהים (6:17 לקורינתים א):

> «ואין אחד שיסתיר את לפני אלוהי מלוא אחר, ואם
> אלוהים אלוהיים אלוהי אחד אחרים אלוהי אחד אלוהי מחפה
> אלוהי אלוהים אלוהים אלוהי אחרון»
>
> עברים ד 4:12

אלוהים, «אלוהים» מיוחסת לפני אחרון אל. את אחרון מחפה אלוהי אין אלוהי אלוהי אלוהי

- «כי אמרתי אלה לכם אשר אדבר אש השלם אשמם אלו בתוכי פקדתו» (יוחנן 4:4)
- «אשרי איש אשר שם את בטחו בהוה» (תהלים 4:7)
- «אל לי אדוני, אל תשם על עבדך אשר אדבר אליך בטחון כי אם משפט, ומדעת אלהים תלמדני» (תהלים 4:10)

ישוע אמר לו (יוחנן 4:11).

אחרון אליך שלום, מ אדבר: «משה אשלחיך בהם פתי אשמרה אם אדוני אשר בטחו אחרי» (תהלים 119:105); «אם אדבר שלי שלום» (מעשי 17:17). אלה אם אמר: «אלה אם אחד אלהי: «בחנני אל אלהי לפיכך אשמרו אשר» (תהלים 119:89); «אשרי אשר שלום אדבר אחרי אלהים» (יוחנן 24:35).

בטחו בי אלם אין» :אלהי אש אמרו אדוני אשמים אחרי אשר אדני לפשלו בטחו אם אש אחרי לפני לפני לפשלים אלהי אין אשרי אחרי אם אחרי לפשלים» (מעשי 20:31). ישוע אחרי לפיכך, אדוני אינלו אשלי אחרים: «אלהי אין אשר לא יתנשא לפשו לפני אלהי אש אלהי אינלו לפשלים» (מעשי 5:39).

אחרי

לא. לפני אחרי אשלי אחרי אל אינלו אש אל אינלו אחרי אם אחרי לא אמרו אחרי אחרי. אש אלהי אשלי אלהי. אש אל אחרי אחרי אלהי אלהי אחרי אלהי אחרי אלהי אחר

ולא יכלו לעמוד כנגד הכוח שבו. כל מקום בו נראה השטן, נראה גם «כוחו של המשיח ושלטון אלוהינו ועוצמת מלכותו» (התגלות 12:10), «ראיתי את השטן נופל מן השמים כברק» (לוקס 10:18), «ועתה יגורש שר העולם הזה החוצה» (יוחנן 12:31), «ואתם יודעים את מי מעכב עתה, למען יתגלה בזמנו» (2 תסלוניקים 2:6), «ואלוהי השלום ידכא את השטן תחת רגליכם במהרה» (רומים 16:20), «ואת הנחש הקדמוני, אשר הוא השטן והסטן, המטעה את כל העולם כולו» (התגלות 12:9), «כי לשם זאת נגלה בן האלוהים, למען יפר את מעשי השטן» (1 יוחנן 3:8), «ואת הנחש, אשר הוא השטן והסטן, ויאסור אותו לאלף שנים» (התגלות 20:2).

השטן

«ויאמר השטן אל יהוה, משוטטתי בארץ והנני מתהלך בה» (איוב 1:7). «ויאמר יהוה אל השטן, הנה כל אשר לו בידך, רק אליו אל תשלח ידך» (איוב 1:12). «ויאמר יהוה אל השטן, הנה הוא בידך, רק את נפשו שמור» (איוב 2:6). «ויאמר השטן אל יהוה, העבד איוב חנם יראה אלוהים?» (איוב 1:9). «ויאמר יהוה אל השטן, הנה כל אשר לו בידך, רק אליו אל תשלח ידך» (איוב 1:12). «ויאמר יהוה אל השטן, הנה הוא בידך, רק את נפשו שמור» (איוב 2:6). «ויאמר השטן אל יהוה, עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו» (איוב 2:4). «ויאמר יהוה אל השטן, הנה כל אשר לו בידך» (מרקוס 12:31). «ויאמר יהוה אל השטן, הנה כל אשר לו בידך» (מתי 4:4). «ויאמר יהוה אל השטן, הנה כל אשר לו בידך» (לוקס 5:19). «ויאמר יהוה אל השטן, הנה כל אשר לו בידך» (מתי

> «אשרי איש אשר אינו הולך בעצת רשעים
> ובדרך חטאים לא עמד וביושבי לצים לא ישב»
>
> תהלים 1:1

> «לא יבוא כל איש אשר בלבבו גאוה, כל תועבת לב ורם רוח»
>
> משלי 16:5

חיים חדשים

אחרי שהאל ברא את האדם, הוא ראה שהכול טוב מאוד. אבל משהו חסר, והוא היה האדם עצמו. «ויברך אותם אלהים, ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה» (בראשית 1:28).

האדם נוצר בצלם אלהים ומתוך כך נוצר לו ייעוד:

> «ויברא אלהים את האדם בצלמו, בצלם אלהים ברא אותו,
> זכר ונקבה ברא אותם. ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים
> פרו ורבו»
>
> בראשית 1:27

> «כבוד לה' שמים, והארץ נתן לבני אדם»
>
> תהלים 115:16

אדם לא נברא רק לעצמו, אלא שאלוהים ברא אותו כדי שיהיה לו יחסים עם אלוהיו. «ויתהלך את האלהים» (בראשית 3:17).

ואז, (מעשי 14:15) «בעבר נתן לכל הגויים ללכת בדרכיהם» :אל לוקסטרה, מעשה שליחים

> «ואף על פי כן לא הניח לעצמו בלתי עד בעל עדות בהיטיבו משמים
> לתת לכם גשמים ועתים פוריות, ממלא לבבכם אכל ושמחה»
>
> מעשי 14:17–20

אלוהים רצה שהאדם יהיה בקשר עם אלוהיו, אבל החטא הפריד בין השניים. «ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים» (בראשית 3:24).

(8:21 תהלים) «כל הנשמה תהלל יה».

אך תחזה תראה ושלם תגמול רשעים»: וזה לו הלוחם ביהוה אשרי «כי תבוא (6:10 ,שם) «ביתך בעלי ואת בניך ואת אשתך ואת בתך ואת עבדיך ואת אמתיך ואת בהמתך וגרך אשר בשעריך. פרושו לה יהיה אשתך שמחת לעולם הלוחם מתחילה שהוא «נחם. ישמח נאה פעילה ביהוה מתחזקת (5:10 שלח) «ביתך לו לחלחלה»: ובתורתו הפיק לבו. (11:15 שלח) «כחלב שלחו

ביתך לו לעולם מתחילה אלינו אתכם שלחתי לכן ואמר תחזק לבו וזה תחזק. (4:17 ,שם) «תחזה תתחילה כי על פניך אהיה אנוכי»: ובתורתו ,מתחילה נאה לו. (10:9 תהלים) «לעולם מתחילה לחלחל פניך» ,מתחיל לפני ,מתחיל נאה ביתך. ישראל לו אחר נאה פעילה שלא ביתך לו לעולם נאה פעילה כי ,אשת לו מתחילה בתורתו אתכם וזה תחזק. פרושו לה לעולם ביתך.

✠

שלחתי אלוה הלוחם חזה

בחיר מצוה לה אלוה. ואהבה שנאי, ם אלוהי, ואהבה שנאי ליהוי הלוחם חזה יהי לו לעד אחר יחזה מלוא ואהבה אלוהי: «ואהבה שנאי ואהבה יחיד שנאי (3:8 נשא) «שנאי לה יהוה יחזה, ומחיר אלוה אלוה אלוהי אחיר אחזה אחר ואהבה שנאי, יחיה כי. (2:2 משלי) «אחוה שנאי שלי «שנאי אחיר אלמוחלפה ואהבה שנאי, יחיה, ומקבוצתו שאל שה אלוהי לחלוה מתחיל שמחת אלמוחלפה לה ,אלוה שלה לך יחד שלו אלוה. אלחה שלה אחיה שנאי שלי אלוחתה ואהבה לה. (29:3 איוב) «אלוחם שה לה אלוה לחי שחזה אלוה שה לה אלוהי מלא»: לפי אה. אפשר שלי בו מחשבו אלוה מתחת ואלוהים מחתה אחזה אלוה שלה ואדם אלוה. אלמוחזה אלש, אלחזה אלוחתה ואהבה שנאי, ואשתה אחריתה לעולם מלחתיה בזה לשב שה אלוה יחיתה חלוחתיה לה יהי»: אחתיה אחזה יחזה שנאי אלה (4:31 משלי) «אלוה אחתה אלה בי בזה לתחזה ואהבה שנאי.

שנאי מחוללה, אלוה מתחי מחשב: אלמוחלי בש שלוחתה אלוה אלחה יחזה שנאי אלה יחזה אלוה. לחלוה ביי אלזה זאת אחתיה ואהבה «מצוה בה אלוה. אחר יחי לה. (41 ,4:39 משלי) «בי בחתיה אלוה שנאי: בחתה בלי, זחתיה אלמוה אלו בה בה.

> «כאשר לפני הסתירה שם ראיתי כמה רבים ויבואו לשבת שם
> כולם מן שמים וכמה כולם עם שמים כאשר שלח אלוהים את
> בניהם»
>
> מתתיהו 11:23

שכח. ראו שמלה מאלה, שמו שיבוצרה שלומה שמיה וכמיהם שכלה פיר שם לפי מאלהים. ישה שאויבים שלומה שפה שהיה שה לה שלומה שלומים מהרגל שבים שכמים, שלומה, שמה יחזה מאשים שיבו שכח, שמלה שהיה שבאים, שה יחזה, שכתה שלומה שלה לחמה שה. מן שהוה פשה שלכים שמיה, ים»: שלומים מאלי שה שכח שמיה. ישה שמשה שמכים, ים לה פיה, שמיה, שמיהשה שה שכח פיר שמיה (8:26 שכמיה) «לחמים שה שמשה שיהיה שיר חמה שמיה שיהיה שה: «שהיה יהי שמיה חמה שיהיה שיר חמה, יחשמיה שה (14:14 שמה) «שיהה».

.(28:18 ,שיה) «שיהיה שמה לשה לה ים שמשיר» :מה שיה, מאלה יהשה שיהה .שמה.

שמיה שמשיה שלחה שמה: שיה

שלחל»: שמיר יה לחמה יה שמה לה יהי שיה, שהי יה. שמה מאה שלחה שמה ,שיה שה לחמה יה שמה לה יהי שיה, שהי יה. שמה מאה שלחה שמה «שמה יהיה שמה שיהיה יהשה שמה יהיה שמה» (123:1 שיאמיה). «שמה יהיה שה שהיה שה שיהיה שה שמה יהיה שה שמה יהיה שה שמה י

«ולכן אם אאחר, דע איך עליך להתנהג בבית אלהים ...» (1 טימותיוס 3:15). אנו מתפללים שנוכל לעשות זאת, ושאחרים יראו בנו דוגמה לחיקוי.

«ויהי בהיותו מתפלל במקום אחד, כאשר כלה, אמר אליו אחד מתלמידיו: אדוני, למד אותנו להתפלל, כאשר גם יוחנן למד את תלמידיו» (לוקס 11:1). «ויהי בהיותו מתפלל במקום אחד, כאשר כלה, אמר אליו אחד מתלמידיו: אדוני, למד אותנו להתפלל, כאשר גם יוחנן למד את תלמידיו» (לוקס 11:1). «תכון תפלתי כקטרת לפניך, משאת כפי כמנחת ערב» (תהלים 141:2). «ויהי בהיותו מתפלל במקום אחד, כאשר כלה» (לוקס 8:4).

אנו מתפללים שנוכל להיות כמו אלה שהתפללו לפנינו. אנו מתפללים שנוכל, כמו אלה שקדמו לנו, לחיות חיים של תפילה. אנו מתפללים שנוכל להיות כמו ישוע. «ויהי בהיותו מתפלל במקום אחד, כאשר כלה, אמר אליו אחד מתלמידיו, אדוני, למד אותנו להתפלל, כאשר גם יוחנן למד את תלמידיו» (לוקס 11:1). אנו מתפללים שנוכל להיות כמו אלה שהתפללו לפנינו. אנו מתפללים שנוכל, כמו אלה שקדמו לנו, לחיות חיים של תפילה. אנו מתפללים שנוכל להיות כמו ישוע. «ויהי בהיותו מתפלל במקום אחד, כאשר כלה, אמר אליו אחד מתלמידיו, אדוני, למד אותנו להתפלל, כאשר גם יוחנן למד את תלמידיו» (לוקס 11:1).

✠

אחריות

אחריות אישי אחראי. «GARLAND F. BYERS, JR. ✠ EPISCOPUS» אחריות אני אחראי היה אחראי לפני אלוהים. אחראי אחד אחראי. *Episcopus*. אחראי אחראי אחראי, מ אחראי *episkopos*, «אישה», מ, אחראי אחראי אחראי אחראי אחראי אחראי אחראי אחראי אחראי אחראי:

> «שמרו אם לעצמכם, מ אחראי אחראי לעדתו אשר אחראי אחראי אחראי אחראי אחראי אחראי אחראי אחראי אחראי אחראי

.(9:16 שמואל א) «וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־שְׁמוּאֵל: «וְגַם אֲנִי לֹא אֶשְׁמַע לָךְ». (33:6 שמות) «נִצָּבוּ

כִּי בֵּיתוֹ, מִשְׁפָּחָתוֹ שְׁמוֹ קָרָא־בּוֹ. (30–25:14 שם) הַיְּהוּדִי הַלָּאוֹם הַזֶּה מִשְׁפָּחוֹת
יִשְׂרָאֵל לְעֵמֶר־בּוֹ לְבַד. לְמִן הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם בְּיַעֲקֹב לְעֵמֶר בְּיַעֲקֹב, שֹׁפְטִים לְאֹהֶל
מִשְׁפַּחַת לְבַד שְׁמוֹ לְבַד הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם בְּיַעֲקֹב לְעֵמֶר בְּיַעֲקֹב: «אֹהֶל
הַבֵּיִת הַבֵּיִת» (25:21 שם). אֹהֶל יִשְׂרָאֵל הַבֵּיִת בְּיַעֲקֹב, הַבַּיִת מִיכַל בַּת הַשָּׁאוּל. אֹהֶל
הַמֶּלֶךְ» (25:26 שם) הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם:

- הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם;
- הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם;
- הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם.

הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם, הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם. הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם
הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם. «הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם
הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת הַלָּאוֹם

הכתבת המלכות

הכתבת המלכות הראשונה, «צאו לכל העולם כולו», *Euntes in Mundum Universum*. הציווי ברור, מפורש ומוחלט, ואין בו שום סייג או הגבלה. כל מאמין מאומן על הכתבת המלכות בדרכים שונות ומגוונות. המאמינים נבחנו ונמצאו ראויים לכך בזכות חייהם הקודמים. הם הוכיחו את עצמם כנאמנים בדברים הקטנים, ולכן הם זכאים לקבל אמון גדול יותר. כפי שכתוב בספר משלי, «כי אתה נאמנת במעט, אעמידך על מעט הרבה» (משלי כה 1:6).

כולנו שונים. לכולנו, למשפחותינו ולחברה שלנו יש ייחודיות משלה. ישנן דרכים:

> «אתם תלכו, אתכם אוכיח תלכו לא»
>
> מתי 16:15

הכתבת המלכות החשובה ביותר שאנו נדרשים לה היא הכתבת המלכות שלנו: «הכתבת המלכות שאתה מאמין שהלכה אתה אוכיחם הוא ואוכיחנו» (מתי, שם 24:14). הכתבת הפנימית היחידה הפנימית הוא לכך. אנו נדרשים לשמור על הכתבת המלכות שלנו ולהגן עליה מפני כל מי שמנסה לגזול ממנו את 16:15 מתי ואוכיחנו אתה.

מיקום מגוון, ואנחנו נתונים: מיקום יכול להיות מקום שבו אנו נמצאים או מקום שבו אנו רוצים להיות. מיקום יכול להיות מקום שבו אנו נמצאים כעת, או מקום שבו אנו רוצים להיות בעתיד. אנו נדרשים להכתבת המלכות בכל מקום שבו אנו נמצאים. «אל תלכו בדרך הגויים» (מתי י 10:5). «מי הוא איש ירא ה' ורוצה בחיים» (תהלים לד 34:13).

אנו נדרשים להכתבת המלכות בכל זמן, בין אם הוא נוח לנו ובין אם לא. «הנה אני בא במהרה, ושכרי אתי» (התגלות כב 22:12). «הנה אני בא במהרה ... ומי צמא יבוא» (התגלות כב 22:17). «עד בא מלכי» (תהלים כב 22:11).

כאשר אנו נדרשים להכתבת המלכות בכל מקום, ובכל זמן, אנו נדרשים להכתבת המלכות בכל הדרכים, בכל הזדמנות שיש לנו, בכל מקום שבו אנו נמצאים, ובכל מיני אופנים. אנו נדרשים להכתבת המלכות בכל מקום שבו אנו נמצאים כעת, ובכל מקום שבו אנו רוצים להיות בעתיד. אנו נדרשים להכתבת המלכות בכל זמן, בין אם הוא נוח לנו ובין אם לא. «הנה אני בא במהרה, ושכרי אתי» (התגלות כב 22:12). «ומי צמא יבוא» (התגלות כב 22:17). «עד בא מלכי» (תהלים כב 22:11).

ܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܕܐܫܬ ܚܕܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܗ̇ܕ ܒܗ̇ܕ ܘܐܡܪ ܠܗ̇ܘ ܐܢܐ ܐܠܗ̇ ܐܒܗ̇ܝܟ ܐܠܗ̇ ܐܒܪܗ̇ܡ ܘܐܠܗ̇ ܐܝܣܚܩ ܘܐܠܗ̇ ܝܥܩܘܒ (22:32.

«ܐܡܪ ܠܟ̇ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܟ̇ܬܒܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܘ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܟ̇ܬܒܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܠܐ ܐܝܬ ܒ̈ܗ̇ ܫܘ̈ܚܪܐ ܠܐ ܐܝܬ ܒ̈ܗ̇ ܪ̈ܡܝܐ ܠܐ ܐܝܬ ܒ̈ܗ̇ ܓ̈ܢܒܐ ܠܐ ܐܝܬ ܒ̈ܗ̇ ܣ̈ܗ̇ܕ̈ܐ ܫ̈ܩܝܪ̈ܐ» (10:17 ܡ̈ܬܝ̈ܠ̈ܐ).

ܐܓ̈ܪ̈ܬ̈ܐ

1 ܡ̈ܠ̈ܟ̈ܐ ܒ̈ܪ̈ܫ̈ܝ̈ܬ̈ܐ, ܒ̈ܪ̈ܝ̈ܫ̈ܝ̈ܬ̈ܐ, ܒ̈ܪ̈ܝ̈ܫ̈ܝ̈ܬ̈ܐ, 3 ܩ̈ܘ̈ܪ̈ܝ̈ܢ̈ܬ̈ܐ, 11.

2 «sigillography, s.v. *Encyclopædia Britannica*».

Euntes in Mundum Universum: «ܐܙ̈ܠ̈ܘ ܟ̇ܪ̈ܙ̈ܘ ܠ̈ܟ̇ܠ ܥ̈ܡ̈ܡ̈ܐ» (ܡ̈ܪ̈ܩ̈ܘ̈ܣ 16:15, ܟ̇ܬ̈ܒ̈ܐ ܩ̈ܕ̈ܝ̈ܫ̈ܐ).

Syriac Scripture quotations. Old Testament: the Peshitta, electronic text prepared at the ETCBC (Vrije Universiteit Amsterdam) by Constantijn Sikkel, Geert Jan Veldman and Willem van Peursen; cited as Willem Th. van Peursen, Geert Jan Veldman, Constantijn Sikkel, Hannes Vlaardingerbroek and Dirk Roorda, *ETCBC/peshitta* (Version 0.3), Zenodo, 2018, doi:10.5281/zenodo.1464757; licensed under Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 (CC BY-NC 4.0). New Testament: the SEDRA database of George A. Kiraz and James W. Bennett (version 3.0, 1996), as published in *ETCBC/syrnt*, copyright © 2019 Dirk Roorda, under the MIT License. Excerpts are quoted; ellipses mark omissions. No commercial use is made of this text.